

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 259/2016
22.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.Б., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости окривљеног М.Б. и његовог браниоца адв. М.И., поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1793/14 од 02.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1514/15 од 12.01.2015. године, у седници већа одржаној 22.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ захтеви за заштиту законитости окривљеног М.Б. и његовог браниоца адв. М.И., поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1793/14 од 02.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1514/15 од 12.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1793/14 од 02.11.2015. године, окривљени М.Б. оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године.

Одлучујући о жалбама окривљеног, његовог браниоца и пуномоћника малолетне оштећене И.Б., Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 1514/15 од 12.01.2015. године, одбио жалбе окривљеног и његовог браниоца и првостепену пресуду потврдио док је жалбу пуномоћника малолетне оштећене одбацио као недозвољену.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су окривљени М.Б. и његов бранилац адв. М.И., без навођења законских разлога, са предлогом да Врховни касациони суд захтеве усвоји, обе пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или да исте преиначи у складу са захтевима окривљеног.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевима за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. М.И. нема законом прописан садржај.

Захтев за заштиту законитости окривљеног М.Б. је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП која прописује обавезан садржај захтева прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (485. став 1.) а у случају из члана 485. став 1. тачка 2. и 3. тог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права. С тим у вези, одредба члана 484. ЗКП, обавезује подносиоца захтева да када је у питању садржај захтева означи законске одредбе као разлоге за подношење овог ванредног правног лека и да у захтеву истакнуте повреде закона образложи.

У предметном захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног адв. М.И., није означио повреде законских одредби због којих подноси захтев нити је образложио у чему се повреде састоје. У захтеву за заштиту законитости бранилац је само навео „да текст захтева за заштиту законитости није још увек добио од окривљеног те да ће га доставити накнадно“.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а ставом 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости написао лично окривљени, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев окривљеног М.Б. недозвољен.

Околност да је захтев за заштиту законитости окривљеног М.Б. бранилац доставио Врховном касационом суду уз пропратни допис који је насловио као захтев за заштиту законитости – допуна - не указује да је захтев окривљеног поднет преко браниоца, у смислу одредбе члана 483. став 1. ЗКП, с обзиром на то да захтев за заштиту законитости треба да буде сачињен и потписан од стране браниоца окривљеног. Ово, посебно, када се има у виду одредба члана 483. став 3. ЗКП, којом је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, а чији је смисао у томе да је потребно да пред највишим судом у поступку у којем се расправља о повреди закона окривљени буде заступан од стране правно квалификованог лица, што подразумева и то да бранилац окривљеног сачини захтев за заштиту законитости, а не да надлежном суду достави захтев за заштиту законитости који је окривљени лично написао и потписао.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 483. став 3. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.